

Jsem byla teď tři neděle.

Tři neděle a kousek, kdy Brtník budoval novou ložnici. Sám, po večerech, o víkendech. A průběh stejnej jako loni, kdy těsně potom, co se uklidil zadní pokoj, dospěl k názoru, že ho přebuduje. A z gruntu, neboli od podlahy. Já jsem sice už jakou dobu špačkovala, že ten koberec tam je příšernej a i před časem svolila k tomu, že tu prastarou skříň vyměníme. Ale netušila jsem tehdá, že to "od podlahy" bude doslova. Že rovnou tu podlahu předělá a dá se tam lino, koupí se veliká skříň, rovnou se vymaluje.... a tak jako podobně. A že to bude provádět v úplně nejvíc uklizeným pokoji. ☐ . Ale výsledek stál pak pochopitelně za to.

Takže jo, s tou ložnicí, jak už víte, to mělo stejnej průběh. Já ji uklidila a v momentě, kdy mělo dojít k tomu, že se tam už umejou jen okna a dveře, došlo k rekonstrukci. Ovšem oproti ložsku to mělo trochu jinej průběh. Nejen v tom, že jsme se teda hromadně a komplet přestěhovali do obýváku - na což jsem se zpočátku i těšila. A věci se přestěhovaly do zadního pokoje, což mi zpočátku nevadilo. Dokud jsem se nedozvěděla tu zásadní věc, že to jako nebude záležitost víkendu a pár dní k tomu. Ehe??? A jako všechny ty věci ze skříní budou celou dobu kde?? Nemůžu mít hadry na hromadě na gauči. Když tam už navíc jsou koše s oblečením. Jak se jako budu k tomu dostávat? Nemůžu chodit celou dobu v jednom oblečení..... Brtník kroutil očima (chápu, chápu ho) a poté vybudoval závěsný šatník z tyče na koště, běžek a sjezdovek ☐ ☐ , na který tu násadu zavěsil. Na to se nasázely ramínka s věcmi, přikryly igelitem a madam mohla bejt spokojená.

Nebyla. Páč..... jako nevěděla, co se v tý ložnici děje!!! Poslední, co mohla zahlídnout byla vymalovaná místnost a pak už smolikof. Brtník ložnici tajemně zamknul a..... o něco později dokonce i podle zalepil klíčovou díрку!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! ☐ ☐ ☐ Já obvykle nejsem ten typ, co pátrá, kde jsou dárky k Vánocům a když je najde tak si je prohlídne. I když narazím na něco, co by dárek mohl být, okamžitě se odvracím a nezkoumám to. Enemže. To bylo ten den, kdy mě Tali převálcovala tím, co provedla. A já potřebovala něco echtgold pozitivního. Tak jsem udělala něco, co jsem udělala naposled jako pididítě, když jsem šmírovala, ešivá už de ten Jéžišek. Šla jsem se podívat klíčovou dírkou. ☐ Enemže, že jo..... Brtník, jak kdyby to tušil! , tak zrovna ten den ráno, milou díрку zalepil. Taková podlost!!! ☐ . Svět se mi zhroutil ☐ ☐ ☐ . Ale jsem poctivec a i proto, že jsem chtěla pobavit milýho osamnělýho budovatele, kterej tam makal a kterému jsem pár dní před tím sdělila, že když mi to nechce vokázat, co tam robí, tak MĚ!! MĚ! TO UŽ VŮBEC NEZAJÍMÁ!!, tak jsem se mu přiznala ☐ . Smál se

velmi. A pak zase zapadnul za dveře a vrtal a stloukal a lakoval a brousil A FURT NĚCO NAKUPOVAL!!!!!!! Nebyl víkend, aby nešel do Hornbachu, nebo do Ikei. Na těch nákupech dost často vydělali čoklidi, páč kolikrát vzal některýho s sebou a tím pádem proběhl nákup i něčeho pro onoho dotyčnýho. Já taky nepřišla zkrátka, páč pokaždý z Ikei přitáhnul velkou svíčku nějakou.

No ale bylo to peklo jinak!! Furt sem nic nevěděla a on byl furt zalezlej. A trochu mi to nabouralo moje plány. Protože touhle dobou už jsem chtěla mít všechno hotový, užívat si podzim, pohodu a výlety a to úplně teda neklaplo. A pro omezenej prostor a provoz jsem si nemohla ani dělat dekorace na který jsem se těšila, páč to nebylo moc jak a kde dělat a taky čím dělat, když to bylo zastavěný a..... a vůbec!! Uuuuž to bylo dloouhýýý. Tak jsem zaprotestovala, že je to fakt už dlouhý a že se to nedá a že a že... a tak jako podobně :D. Kdo by chtěl poslouchat hučák, co hučí, jak digestoř? Nikdo. Ani Brtník ne. A protože se některý detaily zadržly na cestě a to by znamenalo další zdržení, tak..... v úterý večer..... EEEŠČE ŽE SEM DOŠLA KE KLUKŮM PRO TU LAHEV SVATOMARTINSKÝHO, jak se o ní zmiňoval, že by si dal. To sem netůchala, k jakýmu účelu ji chce. Jen jsem mu chtěla udělat radost a skákla tam pro ni. Otevřela jsem ji a nechala stát na lince, aby se víno vydýchalo. A pak to přišlo! Teda takhle - nejdřív přišel pochopitelně Brtník. Z ložnice. A pravil, že..... že huž je to skorem hotový a že kdyby se mělo čekat, až to bude úplně všechno, tak to už by bylo ešče dýl a tak..... se tam můžu jít podívat. Je-ehe! Kapek mě to zaskočilo, protože to bylo dřív, než původně říkal, tak jsem se ani nestihla na to připravit ale!!! ☐ ☐ ☐ . To je nesmysl, co? Připravit se na překvapení ☐ ☐ . No ale!!!! To je vám taková krása!!!!

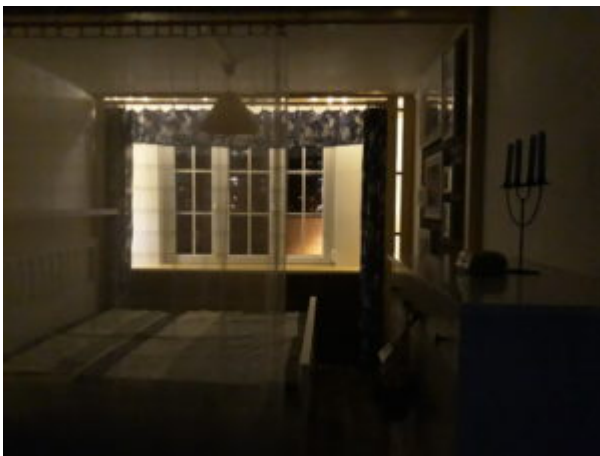
Vůbec jsem nevěděla, co mě čeká, co můžu čekat já. Je pravda, že jsem si vůbec nic nepředstavovala, nechtěla jsem mít představu. Jediný, co mě napadalo, že Brtník vyrábí dřevěnou postel. Velikou takovou nějakou. Páč tam furt jak ten Bobr, (kterým teda podle indiánského horoskopu je -jak jsem díky zdejší diskuzi nedávno zjistila ☐) , tahal furt nějaký dřevo. Neměla jsem představu, jaká bude podlaha, co tam bude, nic. A se zavřenýma očima jsem vstoupila do místnosti.

První dojem byl hmatový. Moje bosá noha se dotkla podlahy a mozek pravil: "Aha - koberec nějaký, ale zvláštní takovej, jakobyplátěnej?? ☐ Režnej?? No to sem zvědavá. Škoda, že to není lino, líbilo by se mi dřevěný nějaký...., ale to neva, je to moc příjemný na dotek a teplý

Napnutá, jak guma u trenclí

je to. " Pak špička levý nohy zavadila o něco měkkýho, huňatýho. "Ahaá? Co to asi je? No náš starej běhoun to nebude, tohle je něco ňuňu, že by přeložka z ovčí vlny nějaká, nebo kožešinová??"

Pak jsem udělala ještě krok, otevřela oči a.....

"Je! Heh, žiš.....to je krásný! To vokno! Ten tlustej parapet u něj, TY SVĚTÝLKAAAA!! To je tak moc útulný!!!!" A pak se rozsvítilo.

A paneláková místnost, kterou ta ložnice původně bývala, byla fuč! A přede mnou byl pokojíček, jako kdybych bydlela v domečku! Brtníkovi se podařilo to, co jsem tvrdila, že u paneláku nikdá nejde - schovat panelák! Ten rám okna je božskej! A to rozdělení oken!!! A ta postýlka!! Měla jsem sice ráda naše "patro" se zábradlím, který Brtník tehdy přenesl z našeho starýho bytu v činžáku v Dejvicích, kde plnilo funkci patra na spaní, šatny, knihovny a malý dílničky a po přestěhování sem z něj zbylo jen to "podium", na kterým bylo udělaný spaní a pod ním úložnej prostor.... ale ... ta postel je boží. A ten duch celý místnosti!! "Žiš to je krásný, to je krásný, ten parapet, to vokno a ten rám!" jela jsem jak kafemlejnek. Jak v mozku, tak nahlas.

A pak mi nohy naznačily, že by bylo načase, podívat se pořádně dolů, na čem že to stojím. Protože nohy měly za to, že by to měl být ten koberec. Podle textury materiálu. Ale divnej koberec.....Chtělo by to zjistit, co to teda je?? A oči si teda nebyly jistý. Tak je to koberec, nebo lino????????? Nebo nějakej kříženec koberce s linem? A tak se pusa zeptala. Helejte je to lino, ale takový nějaký úplně jiný. Normálně nohou fakt poznáte na čem stojíte, co to je za materiál. Tady ne. Je to moc příjemný. A nejen na dotek, i na pohled a do tý místnosti to sedí jak zadel na hrnec.

No a jak jsem tak koukala dolů a zkoumala lino, zjistila jsem, co bylo to ňuňůů, kterýho se dotkla moje špička levý nohy. Je to úúúžasnej huňatej koberec. Žiš na tom se vám tak krásně

sedí a pije víno a povaluje se. Je úplně kožíškovo obláčkovej a naprosto souzní s komodama a skříní, kterým dělá společnost v přední části ložnice.

A furt ze mě padaly takový perly jako ... To je krásný, to je krásný, to je nádhera. Ne, že by to nebyla pravda, ale byla jsem úžasem tak vykořeležená, že jsem se na nic lepšího právě nezmohla, než ve smyčce opakovat tohleto. Byla jsem už opravdu jak kafemlejnek. Pak jsem šla zkoumat obrázkovej panel, který je proti posteli a kterej se mi, jako nápad líbí moc.

Mám tam na něm svoje oblíbený obrázky od pana Simonse a pana Moneta a ještě zbývají čtyři rámečky.... copak v nich asi tak bude, že jo?? No budu muset vybrat ty nejlepší fotky.

Pořád jsem chodila místností a obdivovala detaily a vždycky u toho jednoho chtěla říct, že to je ten nej, ale.....ono to nejde, všechno, všecičko je to nej! Stejně jako taková "nenápadná" věc, že Brtník pod tu postel zbudoval dokonalej a neviditelnej úložnej prostor!!!! Takže není nutno řešit, kam s těma věcmi, který bývaly v "patře" . Nebo ten "malej" detail, že přes úplně dispozičně dementní instalaci elektriky, vytvořil ještě druhý světlo v přední části ložnice, kde je zapotřebí mnohem víc, než tak jak původní instalace byla - jen jedno světlo u okna.

"Ty jo, skvělý, luxusní je to. Moc se Ti to povedlo", mlela jsem furt dokola a usadila se na tom ňůnu koberci, rozhodnutá ho už nikdá nevopustit. Stejně jako Brtníka, kterej je nešikovnější pán, co znám. Jak jsem se tam uvelebila a hladila si tu huňatou nádheru, a obdivovala to lino, chtělo se mi říct, že to lino je asi nejlepší z celýho toho pokoje. Jeeenze, oko se zvedlo a koukalo na rám okna, který schoval panelák, na ty okna samotný, který nevypadaj jako panelákový.... a chtělo se mi říct, že vlastně ten rám a parapet a okno se světylkama, který jsou úžasný, jsou ty nejlepší z toho všeho. Jeeenze, pak oko padlo na panel s obrázkama, na postel, na ty skvělý lustry, co vybral.....ne, nic není nejlepší. ŠÉÉÉÉCKO JE TO NEJLEPČÍ, ŠÉCKO JE TO KRÁSNÝ A NEJKRÁSNĚJŠÍ A já se

Napnutá, jak guma u trenclí

